



מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א
שבת מקור הברכה

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ) רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, כְּתִיב (שמות כ) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וְכִתִּיב בְּפֶן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כִּי־יִּוֹן דְּלֹא
מִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ מְזוּנֵי, מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ.

אֵלֵּא הָכִי תֵאָנָא, כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא,
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתֵאָנָא, אִמְאֵי לָא
אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דְּהָהוּא
יּוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִיְצִיָּה כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל
חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי,
מִהָהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

וּבְגִינֵי כַּךְ, מָאן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְּמַהִימְנוּתָא, בְּעֵי
לְסַדְרָא פְתוּרָא, וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדַתָּא
בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ פְּתוּרִיָּה, כָּל אִינוּן
שִׁיתָא יּוֹמִין, דְּהָא בְּהָהוּא זְמָנָא, אֲזַדְמֵן בְּרַכָּה,
לֹאֲתַבְּרָא כָּל שִׁיתָא יּוֹמִין דְשַׁבְּתָא, וּבְרַכְתָּא לָא
אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָּא. וְעַל כֵּן, בְּעֵי לְסַדְרָא
פְתוּרִיָּה בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּנַהֲמֵי וּבְמְזוּנֵי. רַבִּי
יִצְחָק אָמַר, אֲפִילוּ בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נְמִי.

בְּשִׁלְחֵן רִיק, וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ בְּעַרְבֵי שַׁבַּת בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
אֲפִילוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת גַּם.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתוּב (שם א)
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וְכָתוּב בְּפֶן (שמות טז)
שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ.
כִּי־יִּוֹן שְׁלֹא נִמְצָא בּוֹ מְזוּנוֹת,
אִיזוּ בְּרַכָּה נִמְצָאת בּוֹ?

אֵלֵּא כַּךְ שְׁנִינוּ, כָּל הַבְּרָכוֹת
שְׁלַמְעָלָה וְשְׁלַמְטָה תְּלוּיּוֹת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשְׁנִינוּ, לְמָה
לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי?
מְשׁוּם שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם
מִתְּבַרְכִים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
הַעֲלִיּוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
נוֹתֵן מְזוּנוֹ לְמַטָּה, כָּל אֶחָד
בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרַכָּה
שְׁמֵתְבַרְכִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וּמְשׁוּם כֵּן, מִי שֶׁהוּא
בְּדַרְגַת הָאֱמוּנָה, צְרִיךְ לְסַדֵּר
שְׁלַחֵן וְלַתְקֵן סְעוּדָה בְּלִיל
שַׁבַּת כְּדֵי שִׁיתְבַּרְךְ שְׁלַחְנוּ
כָּל אוֹתָם שְׁשֵׁה יָמִים, שְׁהֲרִי
בְּאוֹתוֹ זְמַן מְזַדְמְנַת הַבְּרַכָּה
לְהַתְבַּרְךְ כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַשַּׁבָּת, וְהַבְּרַכָּה לֹא נִמְצָאת
בְּשִׁלְחֵן רִיק, וְעַל כֵּן צְרִיךְ לְסַדֵּר שְׁלַחְנוּ בְּעַרְבֵי שַׁבַּת בְּלַחְמִים וּמְזוּנוֹת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,

אֲפִילוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת גַּם.